

Масларски

Дай го самъ! Дай го тука! (Поглежда адреса).
Отъ доктора е... Дафинке, писмо отъ зетя.

Г-жа Масларска

Отъ зетя ли? Толкозъ скоро...

Масларски (сѣда)

Какво ми разправяте вие мене — милионеры!
... Никакъвъ милионеръ не е она. Милионеръ е ей тоя, дето ни пише. (Чука съ ржка по плика) Той е милионеръ! (Разтваря писмото) Чакай да видимъ какво пише нашия обиченъ зеть... зеть, зеть, като медъ... Нали, бай Таско, права е приказката — зеть като медъ! (Готви се да чете) Чакай сега да видимъ какво пише... Дафинке, нали бива да го прочета съ гласъ, бай Таско е нашъ...

Г-жа Масларска

Чети, чети!

Масларски (чете)

„Обични ми мамо и тате!“ (На другитѣ) Ето... възпитанъ човѣкъ!... (Чете) „Позволявамъ си да ви нарека тѣй, макаръ че съ тия редове ще ви причиня неприятность“... (На другитѣ) Неприятность?... Каква неприятность?

Г-жа Масларска

Я чети, чети!...